

BIJKOMENDE INFORMATIE Nr. 4

***WAT IS DE ECONOMISCHE WERKLOOSHEID VOOR DE SECTOR
VAN DE JAARLIJKSE VAKANTIE ?***

Wetgeving

In de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten wordt bepaald dat de uitvoering van de arbeidsovereenkomst o.a. **bij gebrek aan werk wegens economische oorzaken** geschorst kan worden (art. 51).

Bedoeld artikel 51 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten bevat nochtans **geen omschrijving van het begrip "economische werkloosheid"**. De wetgever is opzettelijk vaag gebleven, want een exhaustieve omschrijving is haast onmogelijk.

De appreciatie betreffende het begrip "economische werkloosheid", zoals het in artikel 51 geformuleerd staat, is dan ook zeer moeilijk te bepalen, daar de oorzaken die tot een werkonderbreking aanleiding kunnen geven, veelvuldig en verscheiden zijn.

De economische werkloosheid moet blijkbaar een uitzonderlijk karakter vertonen. De wetgever heeft voornamelijk de conjuncturele werkloosheid bedoeld, zijnde deze die het gevolg is van conjunctuurschommelingen door **tijdelijke** neerwaartse en opwaartse bewegingen in de economische activiteit.

De RJV gaat ervan uit dat het begrip economische werkloosheid **limitatief** geïnterpreteerd dient te worden. Een dergelijk standpunt kan in het bulletin der vragen en antwoorden nr 5 van 6 november 1987 van de Kamer van Volksvertegenwoordigers gelezen worden: het luidt als volgt: "De werkloosheidsperiodes worden in principe niet met arbeidsperiodes gelijkgesteld voor de berekening van het vakantiegeld. In toepassing van artikel 51 van de wet van 3 juli 1978 is de economische werkloosheid een uitzondering op de regel. Daar het om een **uitzondering gaat**, dienen de wetgeving en de reglementering limitatief geïnterpreteerd te worden".

Niet bindend karakter van de toekenning van de economische werkloosheid door de RVA

Een eventuele toekenning van de werkloosheidsuitkering voortvloeiend uit de toepassing van artikel 51 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten ingevolge de aanvaarding ervan door de RVA vertoont geen bindend karakter voor de vakantiefondsen. Deze zijn dan ook niet gehouden een dergelijk standpunt ter zake in te nemen, wanneer ze moeten beslissen of een inactiviteitsperiode voor de berekening van het vakantiegeld gelijkgesteld moet worden.

UITSLUITINGEN UIT HET BEGRIP "ECONOMISCHE WERKLOOSHEID"

1. DE SEIZOENGEBONDEN WERKLOOSHEID IS GEEN ECONOMISCHE WERKLOOSHEID

Dit betekent dat artikel 51 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten niet ingeroepen mag worden, als het gebrek aan werk uit het seizoengebonden karakter van de activiteit voortvloeit. Al de werken die ingevolge de weersomstandigheden of de toeristische seizoenen geschorst worden zullen niet als economische werkloosheid beschouwd worden. Dit is bijvoorbeeld het geval voor de werken die buiten in de tuin- en landbouwsectoren verricht worden,

waar de tewerkstelling een uiterst seizoengebonden karakter vertoont. Het seizoengebonden karakter komt eveneens naar voren in de HORECA-sector, het schoolvervoer, de fotografie, ...

2. DE STRUCTURELE WERKLOOSHEID IS GEEN ECONOMISCHE WERKLOOSHEID

2.1. De economische werkloosheid mag niet aan te specifieke activiteiten ondergeschikt zijn

Dit betekent dat artikel 51 niet ingeroepen mag worden, als het gebrek aan werk eigen aan de aard van de activiteit is; bijvoorbeeld als de bestellingen bij een bedrijf voor verpakking met juteweefsel voor kolen afgeschaft worden, omdat de aard van de gekozen verpakking verandert. Hiermee zal nochtans rekening gehouden worden voor de gelijkstelling van de economische werkloosheid, als de onderneming bewijst dat ze inspanningen levert, om zich aan de markt aan te passen.

2.2. De economische werkloosheid mag niet het gevolg zijn van het slecht beheer van de firma.

De economische werkloosheid moet het gevolg zijn van een uitzonderlijk stelsel, dat de werkgever niet mag invoeren als het gebrek aan werk uit een gebrekkige organisatie van het bedrijf of uit een persoonlijk slecht beheer voortvloeit. Het moet derhalve om een uitzonderlijke, buitengewone toestand gaan.

2.3. De economische werkloosheid mag noch een terugkerend karakter vertonen, noch aan een hoge frequentie gebonden zijn

Als het gebrek aan werk een frequent en regelmatig karakter vertoont, dat zich ieder jaar voordoet, en als het aan de activiteitensector inherent is, gaat het om structurele, en niet om conjuncturele werkloosheid. In een dergelijke situatie is het niet mogelijk artikel 51 in te roepen, daar de daarin beschreven werkloosheid een uitzonderlijk karakter moet vertonen.

3. DE ECONOMISCHE WERKLOOSHEID MAG NIET GEBRUIKT WORDEN OM DEELTIJDS WERK OF EEN ANDER TYPE VAN TIJDELIJKE WERKLOOSHEID TE VERBERGEN.

Er moet een duidelijk onderscheid gemaakt worden tussen de economische werkloosheid en de andere types van tijdelijke werkloosheid: werkloosheid ingevolge technische storing, slecht weer, of verder nog overmacht.

Met het oog op de berekening van het vakantiegeld wordt immers de gelijkstelling slechts voor de dagen economische werkloosheid voorzien in de wetgeving betreffende de jaarlijkse vakantie. Het aangeven van een ander type tijdelijke werkloosheid onder die benaming is bijgevolg niet aanvaardbaar voor de RJV.

De economische werkloosheid mag bovendien niet dienen om een deeltijds werk in een voltijds werk om te zetten. Als er structureel slechts werk is voor een bepaald aantal dagen per week, gaat het om een deeltijds werk, waarvoor de overeenkomst als dusdanig gesloten moet worden. De inactiviteitsdagen, die als economische werkloosheid aangegeven zouden worden, zullen niet gevaloriseerd kunnen worden voor de berekening van het vakantiegeld.

4. DE ECONOMISCHE WERKLOOSHEID KAN MOEILIK TOEGEPAST WORDEN OP DE INSTELLINGEN WAARVAN DE ACTIVITEITEN GEEN ECONOMISCHE DOELSTELLING VERTONEN.

De RJV is van oordeel dat de economische werkloosheid, waarvan er sprake is in artikel 51 van de wet betreffende de arbeidsovereenkomsten en waarnaar verwezen wordt in artikel 16, 16° van het koninklijk besluit van 30 maart 1967 tot bepaling van de algemene uitvoeringsmodaliteiten van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie der werknemers, moeilijk toegepast kan worden op de activiteiten die geen economische doelstelling vertonen. Dit is het geval voor de activiteiten van de openbare instellingen of van de instellingen van openbaar nut, ziekenhuizen, tehuizen, verpleeg-inrichtingen; bedoelde instellingen behoren niet tot de basissectoren van het economisch leven. Er dient dan ook op gewezen te worden dat de economische werkloosheid enkel in de commerciële sector van toepassing kan zijn.

De diensten die op basis van een VZW-statuut werken en die al dan niet staatssubsidies ontvangen behoren tenslotte evenmin tot de basissectoren van de economische activiteit. De VZW's behouden bovendien het privaatrechtelijke karakter van de verenigingen die geen winst beogen, zodat ze economische oorzaken moeilijk kunnen invoeren, als reden voor de werkonderbreking of -verstoring op het niveau van het arbeidsritme.

De RJV zal bijgevolg niet overgaan tot de gelijkstelling van de op basis van de hiervoor uitgelegde redenen aangegeven economische werkloosheid. Indien de toekenning van de gelijkstelling van de economische werkloosheid voor de berekening van het vakantiegeld geweigerd werd, beschikt de werkgever nochtans steeds over de mogelijkheid om d.m.v. nieuwe elementen of bijkomende argumenten aan te tonen, dat het in casu wel om economische werkloosheid luidens artikel 51 van de wet betreffende de arbeidsovereenkomsten gaat. In dat geval zal het betrokken vakantiefonds de eventuele gelijkstelling van de economische werkloosheid voor de berekening van het vakantiegeld opnieuw onderzoeken.